

[Drachmann.]

længe andre Lande spærrer af saa stærkt, som de gør, og i langt stærkere Grad og mere drakonisk, end vi kan tænke os at gøre.

Da vi sidst behandlede denne Sag, gjorde vi os fra vor Side til Talsmænd for, at Bestemmelsen i § 8 om Arbejdsgivernes Ansvar og Bødepligt blev lempet, saa at det kun blev forsættelige Overtrædelser, der medførte Paatale og Ansvar. Der kom Henvendelser til Udvalget fra Arbejdsgiverforeningen og Industriraadet, der er optrykt i Betænkningen, som det daværende Udvalg afgav, og den daværende højtærede Justitsminister lovede, at dette skulde blive taget i Betragtning. Men jeg tror ikke, der er sket synderligt i den Henseende, og jeg tror ikke, jeg gætter forkert, naar jeg profeterer, at vi igen vil faa saadanne Henvendelser. Jeg haaber, at vi maa faa en Ordning, hvorefter den Arbejdsgiver, som af rimelige Grunde ikke kan overse alt — det er navnlig de store Havnearbejdsgivere, det drejer sig om —, ikke bliver forfulgt med Bøder for noget, han ikke forsættigt har paadraget sig i Retning af Erstatningsansvar.

Da Lovforslaget sidst var til Behandling, samlede Udvalget sig om det daværende Lovforslags Indstilling til Vedtagelse. Et enkelt Medlem gjorde en særlig skarp Bemærkning mod Lovforslaget, idet det paagældende Medlem fandt det umoralsk at forbyde Udlændinge, som har faaet Tilladelse til at opholde sig her, at arbejde, og beklagede, at et Ændringsforslag, der gik ud paa at revidere dette, var blevet taget tilbage. Det var det Ændringsforslag, vi bl. a. vilde have været Medforslagsstillere til, men som ikke blev fremsat, fordi den daværende Justitsminister lovede at tage velvilligt paa dette Spørgsmaal.

Det paagældende Mindretal, der bestod af et enkelt Medlem, havde Navnet Zahle; og vi ser nu det daværende Mindretal i Skikkelse af den højtærede Justitsminister forelægge et Lovforslag, der ikke er saa forfærdelig forskelligt fra det, som Mindretallet i sin Tid karakteriserede som umoralsk. Vel er der i § 6 sket *noget* Lempelse; men selv om man kan faa Opholdstilladelse i de 6 Maaneder, her er omtalt, er det dog paa Betingelse af, at man stadig væk ikke tager Arbejde eller Stilling eller anden Beskæftigelse uden særlig Tilladelse. Det umoralske er altsaa stadig til Stede. Men den højtærede Justitsminister gaar — jeg vil ikke sige ind som Forsvarer for Umoralen, men gaar dog ind for det fore-

liggende Lovforslag, som med andre Ord stadig er ret strengt.

Jeg haaber, at den højtærede Justitsminister — disse spøgefulde Bemærkninger ufortalt — vil arbejde paa saa vidt muligt at komme til en Ordning, der byder den lette Adgang til Samkvem mellem Rigerne, vi selvfølgelig er interesserede i. Der er jo naaet en Del i Retning af en vis Lempelse mellem de nordiske Lande indbyrdes, men jeg synes jo heller ikke her, man kan forfalde til alt for megen Henrykkelse, thi Pastvangen de nordiske Riger imellem bestaar stadig. Det vides, at Foreningerne „Norden“, der arbejder for nordisk Samarbejde, ikke mindst den danske Forening, har været meget virksomme for at afskaffe denne nordiske Pastvang, men det er ikke lykkedes. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Aarsagerne hertil, men blot opfordre den højtærede Justitsminister — jeg ved, denne Sag har hans Interesse — til saa vidt muligt at fortsætte Bestræbelserne for at faa denne Pastvang ophævet.

Jeg synes nemlig, at Pasbilletterne i den lille Grænsetrafik, i Trafikken mellem Danmark og Sverige over Sundet, disse Pasbillerter, som vi hørte den ærede foregaaende Taler omtale i saa begejstrede Vendinger, er en saadan Karikatur af alt Pasvæsen mellem beslægtede Lande, at de vidner om, at her er noget, der kunde laves ganske anderledes rationelt. Her er en Ordning, der i Virkeligheden er ubrugelig, thi de Pasbillerter, man nu køber, hvorefter man kan skrive, baade hvad man hedder og hvad man ikke hedder — der er ikke et Menneske, der kan kontrollere det og følge med —, er, som jeg nævnte, en Karikatur af det, man tilsigter ved Pas, nemlig en virkelig Legitimation ved Overskridelsen af den paagældende Told- og nationale Grænse.

Medens jeg er ved disse Pasbillerter, der navnlig gælder mellem Helsingør—Helsingborg og København—Malmø og andre Sundbyer, maa jeg maaske lige gøre en Bemærkning om visse Forhold ved Helsingørs Told- og Paskontrol, som maaske ikke vedrører denne Sag direkte, men dog har med Paskontrollen at gøre. Det er angaaende den nye Bygning, der er rejst ved Helsingør Færgehavn for Paskontrollen. Det er en overordentlig smuk Bygning, der erstatter et gammelt nedbrændt Træskur, men denne smukke Bygning har en Fejl; den aabner sig ganske vist gæstfrit mod Øst til Sundet, hvor de rejsende kommer fra, men derfra kommer ogsaa den meget ubehagelige Østenvind. Og de Statsbetjente, der er stationerede i denne Bygning, er af en sikkert-dygtig,